

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2017 - 10687

Den 31.oktober 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 til L 56, forslag til lov om ændring af lov om hunde (Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde), stillet den 24. oktober 2017 af Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 5 til L 56

”Vil ministeren redegøre for, hvordan en hundeejer kan dokumentere, at en hund ikke indeholder en forbudt hunderace?”

Svar

Det fremgår af § 1 a i hundeloven¹ at 13 navngivne hunderacer, samt krydsninger, hvori de nævnte hunderacer indgår, er forbudt. Det fremgår endvidere af hundelovens § 1 b, stk. 2, at såfremt der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer, eller er en krydsning heraf, som er omfattet af lovens § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Loven stiller ikke nærmere krav til, hvordan besidderen dokumenterer, at der ikke er tale om en forbudt hund. Besidderen kan f.eks. fremlægge en stambog, eller besidderen kan fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning. Det er politiet, og i sidste ende domstolene, der vurderer, om dokumentationen er tilstrækkelig.

Besidderens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, vil først blive aktualiseret, hvis politiet, f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre, har rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet i hundelovens § 1 a.

Kravet om dokumentation indebærer, at der stilles højere krav til agtpågivenheden hos personer, der efter forbudsordningen indførelse køber en hund, idet de må påse, at der ikke er tale om en hund omfattet af forbudsordningen, og at de kan dokumentere dette, hvis der opstår tvivl om, hvorvidt hunden er omfattet af forbudsordningen.

Esben Lunde Larsen

/

Charlotte Røgild Knudsen

¹ Lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017